

HET MESSIAANS ZEGEL

Het kruis is een van de meest voorkomende symbolische tekens. Het is vooral bekend als symbool voor het christendom dat verwijst naar de kruisdood van Jezus Christus. Overal komen we het tegen: op kerkgebouwen, in kerken, als halssieraad, in het slaan van een kruis en noem maar op. In Messias belijdende gemeenten ligt dit echter anders.

In deze gemeenten is het kruis als symbool meestal afwezig. Men legt liever de nadruk op de Gekruisigde. Wat hierbij een rol speelt, is, dat de Joden in naam van dat kruis en soms letterlijk met dat kruis helaas zo verschrikkelijk veel leed is aangedaan. Daarom wil men niet met de kerk van dat kruis en dus niet met het kruis van die kerk geassocieerd worden. Wat men vaak in deze gemeenten terugziet is het symbool van het *Messiaans zegel*. Overigens gebruiken niet alleen Messias belijdende gemeenten dit symbool. Het Israëliësch persbureau Israel Today bijvoorbeeld presenteert zichzelf ook met het Messiaans zegel.

Het symbool van het Messiaans zegel bestaat uit een Menorah (zevenarmige kandelaar en een van de oudste symbolen voor het Jodendom) en een vis die met elkaar vervlochten zijn. Op de plaats waar de standaard van het uitgesproken Joodse symbool de Menorah en de staart van de christelijke Ichtus vis met elkaar vervlochten zijn is de vorm van een Davidsster zichtbaar. Over de oorsprong van het Messiaans zegel wordt het volgende gezegd.

Voorafgaand aan de zesdaagse oorlog van 1967 werden er circa veertig aardewerken voorwerpen uitgegraven uit de berg Tsion in Jeruzalem. De voorwerpen waren uitgegraven door een Grieks orthodoxe monnik die in die periode als kluizenaar leefde in het oude stadsgedeelte van Jeruzalem. Op zeker acht voorwerpen is het zogenaamde Messiaans zegel gevonden. Verschillende wetenschappers hebben de vondsten gedateerd in de eerste eeuw na Christus.

Volgens hen zijn ze naar alle waarschijnlijkheid afkomstig uit een religieuze ruimte in Jeruzalem, de plek waar in een van de eerste christelijke gemeenten de doop door onderdompeling plaatsvond.

De gevonden voorwerpen met het Messiaans zegel worden beschouwd als onderdeel van het bewijs van de Joodse wortels van het christelijk geloof.

Er zijn echter ook onderzoekers die bovenstaande tegenspreken. Zij zien het Messiaans zegel vooral als een nep-symbool. Volgens hen betreft het een origineel en mooi ontworpen logo dat stamt uit de jaren '80 van de vorige eeuw. Zij onderbouwen hun conclusies als volgt. Allereerst wat betreft de Davidsster. Deze werd voor het eerst in de 6e eeuw voor Christus (sporadisch) gebruikt om de Joden aan te duiden en wel door de Babyloniërs. Pas in de 10e eeuw is er de eerste geschreven tekst welke refereert aan de Davidsster (de Leningrad Codex). Pas sinds de 17e eeuw gebruiken de Joden de Davidsster zelf. Er was dus in de tijd van Christus geen enkele traditie rondom de Davidsster. De vis onderaan het Messiaans zegel werd niet gebruikt door de Joodse gelovigen. Het werd pas ergens in de 1e eeuw in Rome gebruikt door de vervolgde gelovigen uit de heidense volken om zo hun plaats van samenkomst, in de catacomben van Rome, middels het 'geheime' vis-teken aan te geven.

Tenslotte is er - voor zover bekend - geen onafhankelijk historisch onderzoek gedaan naar de vondsten met het Messiaans zegel. Er zijn foto's van de gevonden voorwerpen aan een conservator van een museum getoond, maar niet de originele stukken. Volgens deze onderzoekers wordt er dankbaar van het Messiaans zegel gebruik gemaakt door het in te zetten voor marketingdoeleinden. Te denken valt aan de verkoop van (decoratieve) hangertjes, T-shirts, (wand)kleedjes, enz.

Hoe dan ook. In onze dagen wordt het symbool van het Messiaans zegel gekoesterd als een symbool van verbondenheid en warme liefde tussen christenen en het volk Israël. Waarbij het goed is om gezonde bedenkingen te hebben betreffende de historische vondst en waarde ervan. Uiteindelijk gaat het ten diepste om de praktische verbondenheid tussen christenen en het volk Israël. Mag die meer en meer tot bloei komen!